

Kunne gambling have reddet verden?

Den økonomiske krise behøver ikke nærmere præsentation. Men hvorfor skete den, og hvad kan vi gøre for, at den ikke sker igen – det er nogle af de spørgsmål, som er blevet rejst i kølvandet på den.

Det kan undre, hvorfor den økonomiske krise skete – skete igen. For i nyere tid har vi flere gange set, hvordan aktie- og boligmarkederne er blevet pustet op for så lige pludselig at eksplodere med store tab til følge. Det virker i høj grad, som om man ikke lærer noget af historien, hvilket kan forurolige, for derved kan vi forvente, at en lignende krise indtræffer om 8-10 år igen.

Indenfor økonomi har gambling altid været anset som et noget skummelt område. Holdningen har været, at hvis man ville tabe sine penge, så skulle man tage på travbanen. Og væddemål kan kun blive til tab i det lange løb. For ikke at tale om poker. Hasard og kun noget for slemme piger og drenge.

Når gambling gennem tiden har fået dette negative prædikat, skyldes det, at gambling har et risikoelement, hvorved "det sikre tab" er nærmest uomgængeligt. Dette i modsætning til aktieinvesteringer hvor ens bank jo altid sørger rigtigt godt for, at investeringen "aldrig" går over stregen. Risikoen bliver minimeret, således at et eventuelt tab bliver så lille som muligt.

Sådan kunne markedsføringen fra bankerne nok have lydt, inden finanskrisen satte ind, men selvsamme krise har jo verden over åbenbaret, at det med risiko og især risikostyring vist var et område, som de fleste banker og erhvervslivet generelt blæste en hatfuld.

Det er på tide, at to myter bliver aflivet. Den ene er, at banker og det seriøse erhvervsliv altid har et særligt forhold til begrebet risiko og prøver for alt i verden at styre uden om den. Den anden er, at gambling er så risikobetonet at det ikke kan bidrage til noget i økonomisk henseende.

Min påstand er – og den er måske noget provokerende – at hvis det økonomiske område verden over havde lært om professionel gambling, så var verden måske aldrig havnet i denne alvorlige krise. Og med afsæt heri smider jeg følgende profeti på bordet, at hvis verden griber an til professionel gambling, så kan en lignende krise undgås i fremtiden.

Dette er noget af en svada, for det vender jo hele situationen på hovedet. Nu er det pludselig gambling, som får førertrøjen og bliver til "State of the Art". Hvordan kan det lade sig gøre?

Svaret er for så vidt meget enkelt. Det handler om risiko og forholdet til den. Det handler om, at man som professionel gambler har et meget koncentreret fokus på begrebet risiko og hele tiden er forsigtig med ikke at påtage sig en for stor en af slagsen. Dette burde også være gældende indenfor al anden økonomi, men den økonomiske krise har vist, at det er det ikke.

Det centrale begreb indenfor professionel gambling hedder "Value Betting". Det er et begreb, som kan anvendes indenfor al investering, hvorfor det med lethed kan omdøbes til "Value Investment".

Uden at gå for meget ind i de matematiske detaljer så handler begrebet om at opretholde en budgetteret succesrate ud fra et givet afkastningsniveau. Dette betyder, at fokus hele tiden er på den budgetterede succesrate, og der bliver lavet analyser og selvrefleksion i stor stil, hvis ikke raten bliver opretholdt. Der bliver fokuseret meget på at være disciplineret, seriøs og tålmodig, således at det overordnede mål bliver nået.

Dette betyder, at hvis man som gambler har blot en lille mavefornemmelse for, at et væddemål ikke går igennem, så bliver det skrottet lige på stedet. For den gode gambler ved, at ligeså vigtigt det er at vide, hvornår man skal gå ind i et væddemål – ligeså vigtigt er det vide, hvornår man skal lade være. Der bliver ikke taget for store risici. Så hellere springe over.

Dette er styringsprincip, som alle der har med investering at gøre, burde have tatoveret ind på ryggraden.

Et andet aspekt, som gør gambling til "State of the Art", ligger i selve tilgangen til området. Uden at have nogen håndfast dokumentation så tror jeg, at for meget af dagligdagen indenfor investeringsområdet er rodfæstet i nogle meget store og komplekse matematiske modeller, der kræver en gigantisk computerkraft, til at håndtere modellerne i sig selv og de store mængder af data, som proppes ind i modellerne. Modellerne er måske så store og komplekse, at den enkelte analytiker ikke kan følge med i, hvad der sker undervejs, men kun har til opgave at trykke på enter-knappen for at sætte selve analyseprocessen i gang. Det handler her om, den enkelte analytiker til fulde forstår den matematiske model, som anvendes, eller om forståelsen skubbes til side for at lade computeren arbejde og komme ud med et eller andet resultat.

Bliver modellen bare udvidet i kompleksitet ud fra den betragtning, at jo mere der kan detaljeres, desto bedre bliver resultatet? For når modellen er stor og kompleks, så må den jo også være god.

Indenfor gambling skal man også lave sine analyser, men man skal også forstå især begrænsningen af disse analyser. Gennem de senere år har mange analysenørder haft statistikker og data på selv de mindste og totalt intetsigende detaljer om det ene og andet væddemål, men de har jo ikke vundet flere væddemål af den grund. For hvis vejen til at vinde diverse væddemål lå i at få analyseret ned i den allermindste detalje, så ville de forskellige bookmakere for længst være blevet tømt for penge og gået konkurs. Det er dog i dag sådan, at mange af de bookmakere, som var på markedet for 10 år siden, stadig er at finde på markedet, mens de fleste analysenørder er lukket ned. De fik måske analyseret sig selv ihjel?

Dette forhold – at de mange analyser kun er anvendelige indtil et vist niveau – det ved enhver professionel gambler. Der kan analyseres indtil et vist niveau, men herefter tager den kvalitative fortolkning over for resten af pengene.

Dette afspejler så et meget vigtigt aspekt ved gambling, investering og økonomi generelt, nemlig at der er tale om en fortolkningsdisciplin og ikke en naturvidenskabelig proces, hvor kunsten går ud på at praktisere matematisk modelkompleksitet nærmest for dens egen skyld. Dette ved den gode professionelle gambler, for hvis ikke hun eller han sætter fortolkningen af egen handling i centrum, så bliver der lavet tabervæddemål i det lange løb eller anderledes sagt; kontoen går nedad i værdi – det modsatte af professionel gambling.

Dvs. den gode professionelle gambler har et koncentreret fokus på den risiko, som hun eller han påtager sig ved det enkelte væddemål, for det er aldrig sjovt at tabe et væddemål og så efterfølgende gennem sin analyse erkende, at der blev taget en for stor risiko. Det er aldrig sjovt for konsekvensen – det økonomiske tab – får man at mærke lige med det samme. Enhver bookmaker er meget hurtig til at rage de penge, man som gambler taber, til sig. Vupti – der gik kontoen ned. Dette giver respekt for de penge, man arbejder med.

Selvom det nok kan give travlhed rundt hos de forskellige bookmakere, så burde enhver der beskæftiger sig med investering og risikostyring lige tage en tur gennem professionel gambling, "New State of the Art".

Det vil ikke skade – tværtimod kan verden blive reddet.